

بِالْقُرْآنِ مَنْ يَخَافُ وَيَعِيدُ ﴿٥١﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالذَّارِيَةُ ذُرِّيَّتًا ﴿١﴾

فَالْحَلِيبُ يُورِثُهَا ﴿٢﴾

فَالْجَبَّارُ يُعْرِثُهَا ﴿٣﴾

فَالْمَقْسِمَاتُ أَمْرًا ﴿٤﴾

إِنَّمَا تُوعَدُونَ لَصَادِقٍ ﴿٥﴾

وَلَمَّا الزَّبَنُ لَوَاقِمٌ ﴿٦﴾

وَالسَّمَاءَ ذَاتِ الْجَبَابِقِ ﴿٧﴾

إِنَّكُمْ لَفِي قَوْلٍ مُتَّبِعِينَ ﴿٨﴾

يُوقَفُ عَنْتَهُ مَنْ أُولَىٰ ﴿٩﴾

فِي السَّمَوَاتِ مَرْجُومُونَ ﴿١٠﴾

الَّذِينَ هُمْ عَلَىٰ عَثْرَتِهِمْ صَامُونَ ﴿١١﴾

يَسْتَأْذِنُونَ لَئِنْ يَوْمَ الدِّينِ ﴿١٢﴾

يَوْمَ هُمْ عَلَى النَّارِ يُفْتَنُونَ ﴿١٣﴾

برایشان قهر کننده پس پندده به قرآن
هرکرا میترسد از وعده عذاب من (٤٥).

سوره ذاریات مکی است و آن شصت
آیت و سه رکوع است

بنام خدای بخشاینده مهربان .

قسم به بادهای پراکنده کننده خاک
و جزآن پراکنده کردنی (١) .

پس قسم به ابرهای بردارنده بار آب (٢) .

پس قسم بکشتی های روان شونده
بسہولت (٣) .

پس قسم بفرشتگان تقسیم کننده کار^(١)
(٤) .

هرآئینه وعده که کرده میشود بشما راست
(٥) .

وهرآئینه جزای اعمال بودنیست (٦) .

قسم باسماں دارای راه ها^(٢) (٧) .

هرآئینه شمادرسختی باهم اختلاف دارنده
هستید (٨) .

بازگردانیده میشود ازقرآن هرکه درعلم
الهی ازخیر مطرود است (٩) .

لعنت کرده شد دروغگویانرا (١٠) .

آنانکه ایشان دربی خبری اندفراموش
کننده اند (١١) .

می پرسند کی خواهد بود روزجزا (١٢) .

(آری) آنروزکه ایشانرا درآتش عذاب داده

(١) یعنی ارزاق و بلادهارا .

(٢) یعنی صورتهای مختلف دارند مانند شکل شیر و شکل بره و شکل عقرب واللہ اعلم .

میشود (١٣) .

(گوئیم) بپشیداین عقوبت خود را اینست آنچه آنرا بشتاب طلب میکردید (١٤) .

هرآئینه متقیان در بوستانها و چشمه هاباشند (١٥) .

بدست آرنده آنچه دادایشانرا پروردگار ایشان هرآئینه ایشان بودند پیش ازین نکوکار (١٦) .

بودند باین صفت که اندکی از شب می خوابیدند (١٧) .

و بوقت سحر ایشان طلب آمرزش می نمودند (١٨) .

و در اموال ایشان حصّه مقرر بود برای سوال کننده و برای تنگدست کم سوال (١٩) .

و در زمین نشانه هاست یقین کنندگان را (٢٠) .

و در ذات شما نشانه هاست آیانی نگرید (٢١) .

و در آسمان است رزق شما و آنچه وعده داده میشود شمارا^(١) (٢٢) .

پس قسم به پروردگار آسمان و زمین هرآئینه این خبر راست است مانند آنکه شما سخن میگوئید^(٢) (٢٣) .

دَوْقُوا يَنْتَظِرُوا هَذَا الَّذِي كُنتُمْ بِهِ تَسْتَعْجِلُونَ ﴿١٣﴾

إِنَّ النَّبِيَّ فِي جَدِّي وَحَيَّوْنَ ﴿١٤﴾

الْحَيَّوْنَ مَا أَكَلْتُمْ رِزْقَهُمْ كَانُوا قَبْلَ ذَلِكَ مُحْسِنِينَ ﴿١٥﴾

كَانُوا قِيلًا لِمَنِ الْبَيْتُ يَأْتِيهِمْ جَنَّاتٌ

وَبِالْأَصْحَابِ يَسْتَفْهَرُونَ ﴿١٦﴾

وَفِي أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ لِّلسَّائِلِ وَالْمَحْرُومِ ﴿١٧﴾

وَفِي الْأَرْضِ آيَاتٌ لِّلْمُتَوَكِّلِينَ ﴿٢٠﴾

وَفِي أَنْفُسِكُمْ أَفَلَا تُبْصِرُونَ ﴿٢١﴾

وَفِي السَّمَاءِ رِزْقُكُمْ وَمَا تُوعَدُونَ ﴿٢٢﴾

قَوْلِ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ لَحَقٌّ مِّثْلَ مَا أَنَّكُمْ تَنْطَفُونَ ﴿٢٣﴾

(١) یعنی پیش از وجود خارجی در عالم ملکوت رزق و عقوبت و امثال آن متصور میشود والله اعلم .

(٢) یعنی چنانکه در گفتن خود یقین دارید که مالبته میگوئیم همچنین باین خبر یقین باید =

آیا آمده است پیش تو خبر مهمانان گرامی
ابراهیم (٢٤) .

چون درآمدند برابر ابراهیم پس سلام گفتند
جواب سلام داد (به دل گفت) ایشان
گروهی هستند ناشناخته (٢٥) .

پس متوجه شد بسوی اهل خانه خود پس
آورد کباب گوساله فربه (٢٦) .

پس نزدیک ساخت آنرا ایشان گفت آیا نه
میخورید (٢٧) .

پس (چون نخوردند) در خاطر خود یافت
از ایشان ترسی گفتند مترس و بشارت
دادندش بفرزندی دانا (٢٨) .

پس پیش آمد زن ابراهیم باوازی و طپانچه
زد روی خود را (یعنی به تعجب) و گفت
(آیا بزاید) پیرزنی نازاینده (٢٩) .

فرشتگان گفتند همچین فرمود پرورد گارتو
هر آئینه اوست با حکمت دانا (٣٠) .

هَلْ أَتَاكَ حَدِيثٌ ضَيْبِ ابْرَاهِيمَ الْمُرْتَدِينَ ﴿٢٤﴾

إِذْ دَخَلُوا عَلَيْهِ فَقَالُوا سَلَامًا قَالَ سَلَامٌ قَوْمٍ مُّشْكِرِينَ ﴿٢٥﴾

فَرَاغَ إِلَىٰ أَهْلِهِ فَجَاءَ بِعِجْلٍ سَمِينٍ ﴿٢٦﴾

فَضَرَبَ لَهُمُ الرُّبْعَ قَالَ آلُ تَالُوتَ ﴿٢٧﴾

فَأَدْبَسَ لَهُمُ الرِّجْفَ قَالُوا لَوْ لَاقَتْ رَبُّكُمْ وَسُئِلْتُمْ عَلَيْهِ ﴿٢٨﴾

فَأَقْبَلَتِ امْرَأَتُهُ فِي صَاعٍ فَمَضَتْ وَجْهَهَا وَقَالَتْ عَجُوزٌ
عَقِيمٌ ﴿٢٩﴾

قَالُوا كَذَلِكَ قَالَ رَبُّكَ إِنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ ﴿٣٠﴾

(١) یعنی چنانکه در گفتن خود یقین دارید که مالمالته میگوئیم همچین باین خبر یقین باید
آورد والله اعلم .

قَالَ فَمَا خَطْبُكُمْ أَيُّهَا الْمُرْسَلُونَ ﴿٣١﴾

ابراهیم گفت پس چیست مقصد شما ای فرستادگان (۳۱) .

قَالُوا إِنَّا أَنْسَلْنَا إِلَيْكَ قَوْمَ الْمَدْيَنَ ﴿٣٢﴾

گفتند هر آینه ما فرستاده شدیم بسوی گروهی گناهگار (۳۲) .

لِيُرْسِلَ عَلَيْكُمْ حَمَاقَةً مِنْ طِينٍ ﴿٣٣﴾

تا بفرستیم بر سرایشان سنگ باری از گل . (۳۳)

سُورَةٌ عِنْدَ رَبِّكَ لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿٣٤﴾

که نشانمند کرده شده است نزدیک پروردگار تو برای آنانکه از حد بیرون شده اند (۳۴) .

فَأَخْرَجْنَا مَنْ كَانَ فِيهَا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٣٥﴾

پس برآوردیم هر کرا بود در آن دیه از مومنان (۳۵) .

فَمَا وَجَدْنَا فِيهَا غَيْرَ بَيْتٍ مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿٣٦﴾

پس نیافتیم در آنجا غیر یک خانه از مسلمانان^(۱) (۳۶) .

وَتَرَكْنَا فِيهَا آيَةً لِلَّذِينَ يَخَافُونَ الْعَذَابَ الْأَكْبَرَ ﴿٣٧﴾

و گذاشتیم در آن دیه نشانه برای آنانکه می ترسند از عذاب درد دهنده^(۲) (۳۷) .

وَفِي مَوْصِي إِذْ أَرْسَلْنَاهُ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ بِسُلْطَنٍ مُّبِينٍ ﴿٣٨﴾

و در قصه موسی^(۳) نشانه است چون فرستادیم بسوی فرعون به دلیل واضح (۳۸) .

فَتَوَلَّىٰ بُرْجَيْنِهِ وَقَالَ لِيُجْرَا جُرُوعٌ ﴿٣٩﴾

پس روگردان شد همراه قوت خود^(۳) و گفت جادوگریست یاد یوانه (۳۹) .

فَلَقَدْ نَادُوهُ جُرُودًا فَهَيَّؤْهُمْ فِي النَّيْرِ وَهَوَّؤْهُمْ لِيَوْمِ ﴿٤٠﴾

پس گرفتیم او را و لشکر های او را پس افگندیم ایشان را در دریا و اوکننده بود کاری را که موجب ملامت باشد (۴۰) .

وَفِي عَادٍ إِذْ أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ الرِّيحَ الْعَقِيمَةَ ﴿٤١﴾

و در قصه عاد نشانه است چون فرستادیم

(۱) یعنی خانه حضرت لوط والله اعلم .

(۲) یعنی آثار آن سنگباران موجود است والله اعلم .

(۳) یعنی لشکر خود .

برایشان بادی بی منفعت (٤١) .
 نه‌گذارد هیچ چیز را که برسد بوی مگر سازد
 آن را مانند استخوان پوسیده (٤٢) .
 و در قصبه نمود نشانه است چون گفته
 شد ایشانرا بهره مند باشید تا مدتی (٤٣) .
 پس سرکشیدند از فرمان پروردگار خویش
 پس دگر گرفت ایشان را نعره تند و ایشان
 میدیدند (٤٤) .
 پس نتوانستند برخاستن ونه بودند انتقام
 کشندگان (٤٥) .
 و هلاك ساختیم قوم نوح را پیش ازین
 هر آئینه ایشان بودند گروهی بدکار (٤٦) .
 و آسمان را بنا کردیم به قوت و هر آئینه ما
 توانائیم (٤٧) .
 و زمین را گسترانیدیم پس نیک‌گستراننده
 ایم (٤٨) .
 و از هر چیزی آفریدیم دو قسم
 تا شما پند پذیر شوید^(١) (٤٩) .
 (پیغامبر گوید) پس بگریزید بسوی خدا
 هر آئینه من برای شما از جانب
 اوترساننده آشکارم (٥٠) .
 و مقرر مکنید با خدا معبودی دیگر را
 هر آئینه من برای شما از جانب اوترساننده
 آشکارم (٥١) .
 همچنین نیامده است نزدیک آنانکه پیش
 از ایشان بودند هیچ پیغامبری مگر گفتند

مَا تَكْفُرُونَ إِنِّي أَنْتُمْ عَلَيْهِ لَاجِمُونَ كَالرُّيُومِ ﴿٥١﴾

وَنِيَّ شُودُوا ذُرِّيَّةً لَّهُمْ تَمْتَعُوا حَتَّىٰ حِينٍ ﴿٥٢﴾

فَعَزَّوْا عَن أَمْرِ رَبِّهِمْ فَأَخَذْنَا مُمُاطَ الطَّرِيفَةِ وَهُم يُنظَرُونَ ﴿٥٣﴾

فَمَا اسْتَطَاعُوا مِنْ قِيَامٍ وَمَا كَانُوا مُنْتَصِرِينَ ﴿٥٤﴾

وَقَوْمٌ كُوفِرُوا مِن قَبْلُ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ ﴿٥٥﴾

وَالسَّمَاءَ بَنَيْنَاهَا بِأَيْدٍ وَإِنَّا لَمُوسِعُونَ ﴿٥٦﴾

وَالْأَرْضَ قَرَشْنَاهَا فَغَيْرَ الْمُهْدُونَ ﴿٥٧﴾

وَمِن كُلِّ شَيْءٍ خَلَقْنَا زَوْجَيْنِ لِمَا لَكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿٥٨﴾

قَوْمٌ وَالْإِلَٰهَ الْغَالِي لِكُرْبَتِهِ نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٥٩﴾

وَلَا تَجْعَلُوا مَعَ اللَّهِ إِلَٰهًا آخَرَ إِنَّا لَآتِيَنَهُ نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٦٠﴾

كذالك مَا آتَى الَّذِينَ مِن قَبْلِهِم مِّن مَّنْوَلٍ إِلَّا

(١) یعنی اعلی و ادنی .

جادوگریست یا دیوانه است (۵۲) .
 آیا بایکدیگر وصیت کرده اند بانکار بلکه
 ایشان گروه سرکش اند (۵۳) .
 پس روی بازکش از ایشان پس نیستی
 تو ملامت کرده شده (۵۴) .
 و پنده هر آئینه پند دادن سود میدهد مومنان
 را (۵۵) .
 و نیافریده ام جن و انس را مگر برای آنکه
 پرستند مرا (۵۶) .
 نمی خواهم از ایشان رزق را ونمی خواهم
 که مرا طعام دهند (۵۷) .
 هر آئینه خدا همونست رزق دهنده خداوند
 توانای زور آور (۱) (۵۸) .
 پس هر آئینه آنان را که ستم کرده اند
 نصیبی است (یعنی از عقوبت) مانند نصیبه
 یاران گذشته ایشان پس باید که شتاب طلب
 نکنند از من (۵۹) .
 پس وای کافران را از آن روز ایشان که
 وعده داده میشوند (۶۰) .

سوره طور مکی است و آن چهل
 و نه آیت و دو رکوع است

بنام خدای بخشاینده مهربان .
 قسم به کوه طور (۱) .
 و قسم به کتاب نوشته شده (۲) .

قَالُوا سِحْرٌ وَإِنْهُمْ لَآئِنُونَ ﴿۵۲﴾
 اتوا صوابه بل هم قوم طاعون ﴿۵۳﴾

مَوْلَىٰ عَثَمٍ فَأَبَتْ فَمَا لُمُومٌ ﴿۵۴﴾

وَذُرِّيَّتٍ إِنَّ الدُّرَىٰ تَنْفَعُ الْمُؤْمِنِينَ ﴿۵۵﴾

وَمَا خَلَقْتُ الْإِنسَ وَالْإِنسَ إِلَّا لِعِبَادَتِي ﴿۵۶﴾

مَا أُرِيدُ بِكُمْ وَنَرِيدُ بِكُمْ وَمَا أُرِيدُ أَنْ يُطْعَمُونِ ﴿۵۷﴾

إِنَّ اللَّهَ هُوَ الرَّزَّاقُ ذُو الْقُوَّةِ الْمَتِينُ ﴿۵۸﴾

فَإِنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذُنُوبًا مِثْلَ ذُنُوبِ أَصْحَابِهِمْ
 فَلا يَسْتَعْمَلُونَ ﴿۵۹﴾

قَوْلِيلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ يَوْمِهِمُ الَّذِي يُوعَدُونَ ﴿۶۰﴾

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

وَالطُّورِ ﴿۱﴾
 وَكِتَابٍ مُّسْتَوٍ ﴿۲﴾

(۱) یعنی آدمیان بنده می گیرند تادرمآكل و مشرب معاونت کنند بخلاف خدا واله اعلم .